

Helse- og sosialetaten, Modum
Konmmunelege-I, Modum og Krødsherad kommuner
Fin Resch

Besøksadresse: Rådhuset, Vikersund
Tlf.: 32 78 93 45, Mobil.: 900 83 022
Postboks 38, 3371 VIKERSUND

Vikersund 10. oktober 2007
Deres referanse: 200704098-.

DET KONGELIGE HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENT
Postboks 8011 Dep
0030 OSLO

HØRING – Forslag til endring i pasientrettighetsloven § 2-6 og forslag til forskrift om rett til dekning av utgifter ved pasienters reise for undersøkelse eller behandling.

Innledning.

Som helhet synes forslagene gode. At de hjemles i pasientrettighetsloven synes riktig som en del av den sosialpolitiske tenkning rundt personers sykdom eller skade.

Kommentarer.

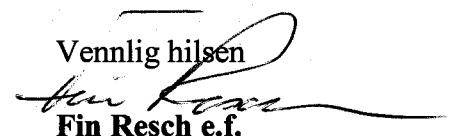
Ikke desto mindre rommer avsnittet: "**Hjemreiseutgifter**" en, fra pasientens synsvinkel, ikke helt "naturlig" begrensning! Fra dette punkt siteres: *"Etter gjeldende regelverk dekkes utgifter ved reise fra bosted til behandlingssted eller fra oppholdssted til behandlingssted, og tilbake. Pasienten får ikke dekket hjemreiseutgiftene i den utstrekning utgiftene overstiger hva det koster å reise fra behandlingsstedet tilbake til oppholdsstedet. Begrunnelsen for at regelverket inneholder denne begrensningen, er at det i utgangspunktet er naturlig at en pasient får dekket utgifter til det stedet vedkommende oppholdt seg før behovet for reise til helsetjenesten oppstod."*

Dersom transportutgifter til hjemsted er større enn fra temporært oppholdssted, er det utvilsomt "naturlig" for den instans som betaler, å begrense refusjon av transportkostnader som angitt, men ikke nødvendigvis for pasienten! Dette synes godt bekreftet ved de angitte unntak som fremgår av merknad til § 4.: *"Ved yrkesskade", "pasienter bosatt på Svalbard", når "fraværet fra bostedet er nødvendig på grunn av arbeid, studier, militærtjeneste el., for eksempel som pendler", hvor hjemreisen likevel dekkes.*

Fra pasientens synsvinkel kan det meget vel tenkes at det naturlige, etter et ikke planlagt, men nødvendig møte med undersøkelses/behandlingssted, er å reise hjem til sitt bosted. Særlig dersom hendelsesforløpet starter ved et temporært oppholdssted. Ekstrakostnader til hjemreise, ut over det pasienten primært selv hadde lagt opp til, bør da kunne dekkes. Et slikt opplegg bør kunne gjelde også ved feriereiser. Ut fra de gitte forutsetninger (helsehjelpen er ikke planlagt) er det lite sannsynlig at en slik ordning vil bli misbrukt. Den vil derimot være like nødvendig for enkeltpersoner, som for de mange som ble hjulpet for eksempel etter tsunamikatastrofen i Thailand.

Konklusjon.

Som hovedregel bør ekstrakostnader ved enhver hjemreise forårsaket av sykdom eller skade eller mistanke om dette, dekkes.

Vennlig hilsen

Fin Resch e.f.